

καὶ ἐπιμαρτυρῶν τούτου εἴναι ἀληθῆ χάσιν τῷ πη. εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς σὲ Χειτῶ Ιησοῦ Αὐλί.

13 Λοπάζεται ὑμᾶς ἡ * σὲ Βαβυλῶν συγχλεκῆ, καὶ * Μάρκος ὁ ψός με.

14 Λοπάσσαθε ἀλλήλες σὲ φιλήματι ἀγά-

Vers. 13. * Non Assyriaca, sed Aegyptiaca: ad quam commode, quæ per totam hanc Epistolam scriptis S. Petrus, referri posse; pluribus ostendit Cl. Pearsonius, Dissert. 1. de Successione Primorum Romæ Episcoporum, Cap. 8. §. 7, 8. * Vide Act. 12. 12, 25. Ver. 14. Rom. 16. 16. 1 Cor. 16. 20. 2 Cor. 13. 12. 1 Thess. 5. 26.

13. [Ἐν Βαβυλῶνι] † Εν Λέωπῃ in quibusdam Codicibus olim lectum fuisse, testatur Georg. Syncell. Vide Prol. 1027. † [Συνεκλεκτὴ] Εκκλησία præfigunt Lin. (in marg. manu recentiori) Occumen. Vulg. Syr. Arab. Ἀῃθιοπ. ex interpretamento. Nempe pro indubitate sumitur, Ecclesiam Babyloniorum hic intelligi. Atqui vero si de Ecclesia hic sermo, quum nulla ejus mentio facta sit in præcedentibus, aperte dixisset Petrus ἐκκλησίᾳ σὲ Βαβυλῶνι quomodo Paulus, cum ad particulares Ecclesias scribit, eosque, ad quos scribitur, salutat Ecclesiarum particularium nomine. Certe suppresa voce ἐκκλησίᾳ, quid sibi velit istud σὲ Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ, nescio an intellexissent Judæi quos compellat. Εκκλησίᾳ aut συνεκλεκτῇ elogium, Ecclesiae nusquam tribuitur in S. Literis. Christiani quidem ἐκκλησίαι, ut & συγκληρούμοι, & συγκοινωνοὶ appellantur: Ecclesiae ipsæ non item. Alius igitur verborum sensus exquirendus videtur, & quidem quem primo intuitu capturi fuerint hi quibus Epistola inscribitur. Ecquis vero ille? τὸ ἐκκλησίᾳ, Mulieris ad fidem Christi conversæ Epitheton fuisse, notius quam ut dicam. Joanni femina nobilis, cui dat Epistolam, ἐκκλησίᾳ dicitur, i.e. Christiana. Meminit idem Presbyter in Epistolæ calce, τῆς ἀδελφῆς ἐκκλησίᾳ quæ fidem scilicet amplexa est. Vera ne illa Dominæ istius fuerit, an Religione duntaxat soror, uxor autem Presbyteri, incertum. Id plane constat, initio Evangelii, Christianos uxores suas, quas habuerunt tanquam non haberent, modestis fere Sororum, οὐδέγνων, ac hujusmodi titulis aliis exornasse. Quidni vero è titulis istis sit συνεκλεκτὴ hoc loco? Mihi quidem vehemens suspicio est, per τὸ σὲ Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ, intelligi hinc Petri Uxorem; Fidei simul suscepit, Vitæ, laborum Sociam; quæ Ba-

bylone Aegyptiacâ tunc, cum hæc scriberentur, egerit. Nihil in hæc interpretatione absurdum, nihil obscurum, si seculum Apostolicum spectes. Laboravit procudubio per omnia quæ peragrârunt loca (pro Christianarum istius seculi more) una cum Petro etiam Uxor ejus in opere Evangelii; eaque de causâ cognitam credibile est Judæis. Nihil igitur mirum, si ad eos scripturus Apostolus, Uxor etiam suæ salutationem transmisserit; & quidem sub titulo τῆς συνεκλεκτῆς pro modestia istorum temporum, in quibus Apostoli, αἰκένεις τῇ Δικαιογνίᾳ, ἀπειληπτά τῷ κηρύγματι τεσσαράκοτες, (ut Clemens Alexandrinus verbis utar) ἡχὸν γαμετας, ἡλίξ ἀδελφὰς τεῖχος τὰς γυναικας, συνιακόνις ἰσομίνας τοῦτος τὰς σύκηρες γυναικας, δι' ἣντος εἰς τὰς γυναικανῆτιν ἀδιαβλήτους παρεστότο ή βασιλεὺς διδασκαλία. Strom. 1. 3. p. 448. Si dicas illud σὲ Βαβυλῶν five Uxor Petri, five etiam opulenta quædam ac illustri loco nata femina apud Babylonios, quæ Apostolum hospitio exceperit: certe nihil hoc loco de Ecclesia Babyloniorum. † Σὺν ἐκκλησίᾳ Seidel. †

14. [Αγάντος] Τῆς ἀγάντης Col. Αγίας Steph. δ. N. 2. Barb. 1. Vel. Vulg. Syr. † Εἰρήνη] Gratia Vulg. Beda. † Ιωσοῦ] Deest in Alex. N. 1. Syr. Ἀῃθιοπ. † Αὐλί] Deest in Alex. Cov. 2. 4. Genev. Ἀῃθιοπ.

¶ Πέτρης Επιστ.] Πέτρης Αποστόλης Επιστ. Cov. 2. 3. † Περώνη] Deest in Cov. 2. † Εγερίφη] Εγερίφη δὲ Ράμη, Cov. 2. Lu. Occumen. ex sententia Papiae sc. ejusque sequacium, qui Babylonem apud Apostolum nostrum Romanum interpretantur. † Στιχοῖς σλε'] Στιχοῖς Pet. 1. Στιχ. n' Copt.

